

SPEJDERNES MAGASIN

43. årgang

nr. 2 . februar 1959

I tropslejr og jubilæumslejr

Lejrchefen for jubilæumslejren skriver til alle lejrdeftagerne

Du kan nemlig nå begge dele. Dit gamle korps fejrer sit 50 års jubilæum ved at samle sine 450 troppe i lejren på Ahlhage ved Ebeltoft. Inden de når så vidt, har de fleste af dem haft en vandrelejr dertil eller måske en standlejr i nærheden under deres tropsførers ledelse, og lejren på Ahlhage bliver en fortsættelse af jeres tropslejr.

450 troppe hver med sit særpræg, godt blandede fra alle egne af landet — for der bliver ikke tale om at ligge divisionsvis. Troppene er enhederne, og tropsførerne vil ikke blive udtaget til anden tjeneste i lejren end at lede deres troppe.

Din tropsfører bestemmer, når du må forlade lejren og når du skal komme igen, hvornår I skal bade og hvornår I skal lave lejrarbejder.

Jubilæumslejren bliver en samling af troppe, der hver skal vise, hvordan de indretter sig i deres sommerlejr.

Der bliver ingen store show og parader, men I må gerne selv lave opvisninger til underholdning for gæsterne.

Der bliver kun to gæstedage og to store samlede lejrball og een samlet gudstjeneste. Det vil sammen med kongens besøg blive højdepunk-

terne i lejren. Ja, der bliver en stor terrænleg på nogle eftermiddags- og aftentimer, hvor du måske kan få lejlighed til at lege med et rigtigt futtog, og skovmændene vil få en dejlig hike i Mols bjerge.

Vist bliver der meget at se og opleve, der bliver en lejravis, som I selv kommer til at redigere, udflugter med jeres egen patrulje til Ebeltoft, der åbner alle sine seværdigheder gratis for dig, badning fra den kilometerlange fine badestrand med udsigt til krydsende søspejderbåde.

Alttså patruljer, efterse jeres materiel, puds jeres hæderværdige trofæer, træn jeres yngste i lejrsportens mysterier, indøv jeres hemmelige patruljeretter, så I kan vise fin lejr sport og spejdersport. I skal have en fin lejr ud af det, og I skal vise alle motorturister og andre civile lejrfolk, at spejdernes primitive lejre kræver mere af sine udøvere, men også giver dem mere end de »civile« lejre.

Der bliver ingen konkurrencer, men lejren skal vise titusinder af medborgere, hvordan spejderne indretter sig, og hvad de har lært.

Vel mødt på Ahlhage.

Thorkild Glad.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af T F Henning Birch Jensen, Struer trop. Med dette billede placerede han sig i Magasinets fotokonkurrence.

Lejrchefen skriver om:	Medarbejdere til lejravis	29
I tropslejr og jubilæumslejr	På vej til jubilæumslejren	30
Uglepatruljen	Søspejder	32
Boghylden	Junglenyt	34
De primitive kursus	Anden stjerneprøve	34
De 4 kursussteder	Livet i Waingunga-flokken	35
Jamboree-sang	Lange Veje	36
Svenske lejre	Spejder-Tidende	37
Skoveffekter	Medalje for rask død	37

UGLEPATRULJEN

En engelsk spejderfortælling

Illustrationer: Günther Hansen — Afsluttes i dette nummer

»Åh«, sagde Blækklat triumferende. »Hvad sagde jeg? Kom.«

I de næste tre kvarter ledte »fuglen« dem på en lystig spadseretur, gennem skove, over hække og forhindringer, sommetider var den nær ved, sommetider langt borte, sommetider foran dem, så til højre, så til venstre, ja sommetider bag dem, indtil Nobby ængstelig spurgte:

»Hør, hvor er vi?«

»Jeg ved det ikke, et eller andet sted nær bækken«, svarede Blækklat. »Der er den igen, lige foran. Bliv ved at gå.«

De tumlede over skrænten og kom snart til bækken, som — da det havde regnet meget — var fyldt med vand.

»Lige et øjeblik«, sagde Blækklat. »Vent til han kalder igen. Måske er han ikke gået over.«

»Jeg ved, hvor vi er«, udbrød Nobby, idet han pegede tværs over strømmen. »Se de tage derovre? Det er Sims hønsefarm. Jeg tør vædde på, at det er unge Pete, der sendte det kort. Jeg vil vædde på, at det er ham.« Et »hoo« lød fra den fjerne bakke. »Der ser I, det er ham.«

»Kom«, ivrede Strik. »Lad os nå ham, før han går ind. Kom tværs over vandet.«

»Det nytter ikke noget«, sagde Blækklat, »den er for dyb. Der er en bro heroppe til højre.«

Broen, en enkelt planke, var næsten overskyldt af vandet, men de kom over i god behold, skønt Tubby i et åndeløst øjeblik svajede med vildt viftende arme, idet han kun lige kunne holde balancen til de andres skuffelse.

»Det var nær ved, Tubs«, sagde Strik sympatisk.

»Vær stille«, snærrede Blækklat, da Tubby indigneret protesterede. »Denne vej.«

»Han er på stien«, hviskede Strik ind i Blækklats øre. Patruljeføreren nikkede og førte videre an. Idet de kiggede gennem hækken, så de en mørk, solid masse og to tågede

skikkelser, den ene bred, den anden tynd.

»Det er i orden, Joe«, hviskede den brede hæst. »Du bliver her og holder øje med stien. Hvis du ser nogen komme ned ad den, tud et par gange, og jeg ved da, at jeg må se at komme væk — forstået? Det er ikke sandsynligt, at der sker noget her. Den gamle mand og hans kone er gået i biografen, og drenge er i seng og sover. Men man ved aldrig, og hvis det går galt for mig, vil jeg tude et par gange, og når du hører det, løber du herop, parat til at komme af sted hurtigt — forstået?«

I det øjeblik tudede en ugle i farmens retning.

»Hvad var det?« spurgte Joe ængsteligt.

»Det er en rigtig fugl, er det.«

»Men hvordan skal jeg vide, hvem der er dig, og hvem der er den skøre fugl?«

»Hør! Fuglen tudede et kort hoo og et langt, gjorde den ikke? Godt jeg vil tude et langt og et kort. Alt i orden?«

»Det formoder jeg.«

»Godt, på gensyn.«

Hr. Miks klatrede op ad skråningen og forsvandt mod gården, medens Joe satte sig ned på vognens trinbrædt, tændte en cigaret og ønskede, at han ikke var der. Han var vant til støjende, travle oplyste gader og ikke til mørke, stilhed og øde stier. Han ønskede, at han aldrig havde fortalt sin onkel, at han kendte en handelsmand, som ville tage alle de høns, de kunne bringe ham, betale en god pris og ikke stille spørgsmål. »Ih, hvor var det mørkt — og stille. Jeg gad vide, hvad de kalder denne døde sti?« Joe begyndte at ryste og se sig nervøst omkring.

Uglerne iagttog ham i nogen tid, så på et tegn fra deres PF, listede de forsigtigt væk, indtil de var udenfor hørevidde.

»Hør«, hviskede Blækklat hurtigt »Miks er ude efter hr. Sims høns. Der er ikke tid til at gå til po-

litiet. Vi er nødt til at tage os af ham på en eller anden måde. Låse ham inde i hønsehuset eller sådan noget.«

»Hvad med den anden fyr«, spurgte Nobby.

»Jeg vil se efter ham«, erklærede Strik. »Han er ikke meget værd.« Med undtagelse af længden, var der heller ikke meget af Strik, men hvad der var, var hårdt og tungt, og han elskede ballade.

»O.K.«, sagde Blækklat. »Jeg tror vi tre kan klare gamle Miks«, og Strik gik lydløst tilbage og lod sig falde ned i et hul i hækken, gennem hvilket han kunne dukke sig, hvis det blev nødvendigt, medens de andre, kravlende den ene efter den anden over vejen i nogle træers skygge, beslutsomt listede mod gården, hvor der allerede var sket noget.

Professoren var der og følte sig temmelig tilfreds med sig selv. Den første del af hans plan at give spejderne både en natøvelse og en instruktion var hidtil gået godt, og det havde moret ham at narre uglerne, når de fulgte hans tuden, skønt de mange gange havde tvunget ham til at løbe, hvilket var udmattende i hans alder.

Nu kom den instruktive del. Oppe på taget af en gammel stenlade, ved hvilken han nu stod, var der en uglerede, og hans idé var, at når de nåede frem til ham, ville han fortælle dem om fuglens vaner. Men som han ventede, lagde han mærke til en stige, der førte op til hølloftet. Hvorfor ikke lige så godt et baghold — de ville nyde det? Han klatrede op, kravlede ind på loftet og satte sig ned i høet. Da han var professor var han snart faldet i tanker, og da han var en træet professor faldt han i søvn.

Tværs over gården så unge Peter Sims, der sad op i sin seng, et par ben, der forsvandt ind på loftet. Da han var spejder, skønt ikke en ugle, handlede han omgående. Idet han stod ud af sengen, listede han sig ned ad trapperne og tog telefonen.

»Politiet — hurtigt.«

»Politistationen her«, sagde en dyb stemme nogle sekunder senere.

»Ah, hr. Boots. Peter Sims her. Mor og far er i biografen og jeg er alene i huset. Der er en mand, der lige er gået ind på vort loft.

»Aha, hvem er han?»
»Jeg ved det ikke. Jeg så kun hans ben. Kan De komme?»

»Jeg skal være der på to minutter«, sagde konstabel Boots, og han steg på sin cykle og kørte så hurtigt han kunne mod gården.

Uglerne ankom til gården. Miks var ikke til at se nogen steder, men inden der var gået lang tid dukkede han frem fra hønsehuset. Seks tykke kyllinger hang fra en snor rundt om hans hals, og han bar to mere i hver hånd.

»Han går rundt om laden«, hviskede Blækklat. »Tubby, smut rundt til højre og se, hvad vej han går. Nobby og jeg følger efter ham.«

Da Miks opdagede, at snoren om halsen generede ham, standsede han ved stigen for at løsne den, og forberedte sig på at gå videre, da Tubby som undrede sig over, hvad der var blevet af ham, stak hovedet frem fra det fjerneste hjørne af laden og hurtigt trak det tilbage, men ikke før manden havde set ham. Et øjeblik senere hørte tyven et blødt »plask« bag sig. Blækklat havde trådt i en mudderpøl.

»Du milde!« gispede Miks, og med en overraskende hurtighed for en tyk, kraftigbygget mand, løb

han op ad stigen, og ind på loftet, hvor han gemte sig bag døren.

Blækklat så forsigtigt rundt om hjørnet. Der var ingen der, og han gjorde tegn til Nobby om at følge efter. De havde nået stigen, da Tubby kom fra den anden ende og sluttede sig til dem. Blækklat greb ham om halsen og hviskede, idet han holdt munden tæt hen til hans øre:

»Hvilken vej gik han?»

»Han gik ingen steder. Han var her for to sekunder siden.«

De så sig alle omkring, og Nobby, der hvilede den ene hånd på et trin af stigen, følte at den var våd og førte fingrene til sine næsebor. Så, idet han prikkede sin patruljefører i siden, pegede han op efter med den ene hånd og holdt den anden til hans næse. Blækklat snøftede — han kendte lugten — han holdt selv hønser.

Med et stort grin gjorde han tegn til sine kammerater om at hjælpe ham og greb stigen. Langsomt og forsigtigt løftede de den, bar den bort og sænkede den mod jorden. Da de rejste sig op, greb Nobby Blækklat ved armen, og hviskede: »Se«, og pegede mod et lys, der bevægede sig mod gården.

»Ih, bevares!« mumlede Blæk-

klat. »Endnu flere. Kom!« Og førte an hurtigt mod et skur, hvor de krøb i dækning.

Oppe på loftet lyttede Miks til lydene nedenunder, og da alt var roligt, kiggede han frem fra døren. Til hans rædsel, så han, at stigen var væk, og endnu værre nogen med et lys nærmede sig laden.

»Hvorfor tudede den forbandede Joe ikke?« mumlede han. Han krøb tilbage i den hensigt at skjule sig under høet, og faldt over professorens ben. Professoren vågnede med et sæt og sagde: »Så I har fundet mig, drenge«, og ville rejse sig.

Miks gjorde det eneste, som syntes muligt. Han svingede den ene arm, og professoren, der var halvvejs oppe, modtog vægten af to kyllinger på siden af hovedet, og faldt tilbage i høet.

Han så rødt. Råbte: »Hvor tør I! I kalder jer selv spejdere«, han sprang op og prøvede at gribe sin usynlige angriber, men fik kun hold i noget hårdt og hornagtigt. Idet han kastede det bort, svingede han rasende med armen, og Miks svingede med den anden. Begge byrder af fugle landede samtidig og begge mænd ramte høet. I nogen tid lå de, hvor de var faldet, idet alt løb rundt for dem, så kom de op igen. Professoren gik frem til angreb og gik lige i hønserne, som Miks blindt kastede frem som forsvar, og fik fjer i ansigtet.

»Prh«, spruttede han og svingede armene.

»Oh«, gispede Miks, da han fik to hønser lige i maven, og ned måtte han igen. Hans egne hønser fløj ham ud af hænderne, ud af døren og med udstrakte vinger landede de på hovedet af konstabel Boots, som stod udenfor og så op, idet han undrede sig over, hvad der skete.

Miks, der nu var forsvarsløs, havde kun een tanke — at undslippe. Kravlende på alle fire til døren, kantede han sig over trinet og blev hængende i hænderne, idet han sparkede vildt, da politimanden prøvede at gribe hans fødder, medens professoren knaldede en håndfuld hønser hårdt ned over fjendens hoved.

Med et vildt skrig, gav Miks slip og faldt som en lille lavine, med hønser og alt i armene på politimanden, som sank sammen under den samlede vægt. Idet han befriede sig for denne, sprang konstabel Boot

op og gav Miks et hårdt slag mellem ribbenene. Miks gav et enkelt hyl fra sig, og lå så stille.

Ovenfra kom gennem en sky af dun og fjer nogle mærkelige lyde — sprutten og nysen.

Politimanden så op. »Kom her ned«, beordrede han, »før jeg kommer op efter Dem.«

»Prfff! Det er i orden, konstabel. Ashoo! Det er blot mig — Pr-r-ff! professor — Ashoo! Warthead.«

»Ih, bevares«, udbrød den forbavsede politimand. »Professoren!«

»Ih bevares«, mumlede den skrækslagne Blækklat i skuret. — »Politiet! Hurtig kammerater. — Kom!«

»Hvor skal vi hen, Blækklat?« spurgte Nobby, da de flygtede gennem mørket.

»Hjælpe Strik med den anden fyr, naturligvis.«

Men Strik ønskede ingen hjælp. Joe, som havde røget sin cigaret, følte sig mere og mere skidt tilpas og mere og mere ensom, og for at holde modet oppe, begyndte han at tale med sig selv. »Han er en forfærdelig lang tid om det. Hvad laver han? Jeg ville ønske, han ville skynde sig lidt. Dette er godt nok Deadman's vejen — giver dig faktisk gåsehus.«

Strik hørte ham, og lo muntert. Han begyndte at stønne, først lavt, men så højere. Så kom et kvalt, »du dræber mig — dræber mig. Kah-r-r!« Det sidste var en pludselig afbrudt lyd.

Det var nok. Joes nerver slog klik. Men en stønnen af skræk, løb han til bagsiden af vognen, dukkede ind i den og lukkede døren bag sig. Øjeblikkelig brasede Strik ud af buskadset, slog slåen for døren, gik om til forsiden, og stak sin arm gennem førerens vindue. Da de andre ankom, dansede han midt på vejen, medens han sang lysteligt for sig selv.

»Hvad er der i vejen med dig?« råbte Blækklat. »Hvor er vognen? Du mener da ikke, at du lod ham slippe væk?«

»Slippe væk, selvfølgelig ikke«, råbte Strik muntert »lyt!«

Det gjorde de. Nede fra vejen kom en lyd af banken og råben.

»Hvad er det?« spurgte Tubby.

»Kom med jeres onkel«, inviterede Strik og førte dem til vade-stedet. Midt i strømmen stod en vogn, med kølerhjelm under vand, og indeni vognen var Joe Miks i vand til livet og bankede på siderne og råbende på hjælp.

»Ah«, sagde Blækklat, »fint arbejde, Strik.«

»Skal vi lade ham komme ud?« spurgte de andre forhåbningsfulde, »vi kunne dykke ham to eller tre gange på vejen ind.«

»Nej, vi kan vente. De vil køre ham op til gården. Politikonstabelen er der.«

»Konstabel!« Strik var pludselig grebet af æresfrygt, »oh, lad os komme afsted, hurtigt!«

De gik over træbroen. Blækklat, der var den sidste, der gik over, var nået halvvejs, da Nobby råbte, »de har fundet ham. Hør!«

Blækklat standsede. Nede fra vade-stedet kom lyden af stemmer og glimt af lygter.

»Åh«, sagde han med dyb tilfredshed, og gned sine hænder, satte dem til læberne og sendte et langt, triumferende Hoo-hooh! ud i natten. Men da det var forbi, gav han pludselig et skrig af rædsel fra sig, og hans fødder gled på den våde planke. Der lød et vældigt plask, og tre andre ugler tudede af fryd.

BOGHYLDEN

Leif Beckmann: Körtet der voksede. (Kr. 12,75, indb. kr. 14,75 — Branner og Korch).

En bog for ungdommen om de store opdagelsesrejsende og deres eventyrlige færd. I et let læseligt sprog og med et væld af tegninger fortælles om 51 forskellige opda-

gelsesrejsende. Vi lever med i deres kamp for at gøre sig til herrer over de uudforskede områder. Ofte stilles de overfor umenneskelige hindringer og strabadser, hvor de må yde alt, hvad de har i sig, for at klare sig. Det er dog ikke alle, for hvem det lykkes. I Scotts gribende beretning om hans ekspeditions sidste dage læser vi således om årsagerne til, at det ikke lykkedes for ham at gennemføre sin ekspedition til Sydpolen.

Bogen anbefales for alle, der kan lide at læse om de spændende opdagelsesrejser.

Otto Walsted: Nordamerikas indianere. (Kr. 16,75 — Branner og Korch).

Det er ganske godt klaret af for-

fatteren at skrive denne både vel-skrevne og let læselige bog i løbet af otte dage, men Otto Walsted viste jo allerede sin viden ved sin deltagelse i radioens 10.000 kr. quiz.

Bogen giver et godt billede af indianerne, og vi lærer igen noget nyt om dem. Der er reelle oplysninger om deres levevis og skikke og spændende beretninger om indianernes kampe.

Hvis du gennem Magasinets artikler har fået lyst til at vide mere om indianere, læser du ikke denne bog forgæves.

SKOV MÆND! Skovmandsbogen er desværre blevet forsinket. Forhåbentlig er den færdig inden marts måned.

Skovmænd! Hvorhen i påsken?

GAMLE VIBE FORTÆLLER OM DE PRIMITIVE SPEJDERFØRERKURSUS

- ★ Du skal være fyldt 17 år.
- ★ Kursusafgiften er 20 kr.
- ★ Korpset betaler $\frac{1}{3}$ af dine rejseudgifter.
- ★ 4 kursussteder for skovmænd.
- ★ Tilmeldelsesblanket får du hos din tropsfører.

Der er ikke længe til påske. Allerede i næste måned er den der. Måske har du længe set frem til den og planlagt, hvad du skal foretage dig i de fem dage. Måske har du ingen planer for påsken — endnu. Men lad mig hjælpe dig, og du mødes med ham, der allerede har lagt sine planer.

Hvordan?

Jo, ser du, i påsken indbyder korpsets førertræning dig til at deltage i et af de primitive spejderførerkursus, hvis du senest torsdag den 26. marts fylder 17 år. Er du ikke til den tid fyldt de 17 år, kan du altså ikke være med. Men for alle over den alder er der mulighed, og de bør udnyttes. Lad mig lige nævne, at der på »Storedam«, korpsets ældste førertræningssted, bliver et særligt kursus beregnet for tropsførere og andre »ældre« førere. Men det er altså ikke beregnet for skovmænd.

Skovmænd har sammen med yngre tropsassistenter mulighed for at vælge mellem følgende fire kursussteder: **Colleruphus** ved Gl. Holte i Nordsjælland, **Hylkedam** ved Gelsted på Vestfyn, **Ryekol** ved Gl. Rye i Midtjylland og **Rosenholt** ved Dronninglund i Nordjylland.

Alle steder begynder kursus skærtorsdag kl. 10 og slutter 2. påskedag over middag. For at få det rette udbytte ud af kursus må man deltage i hele perioden, der er således ikke mulighed for at være fraværende om lørdagen, så hvis du normalt skal på arbejde den dag, bør du allerede nu prøve på at få lørdagen fri. Lad evt. din tropsfører eller tropsrådsformand være dig behjælpelig dermed.

Kursusafgiften er naturligvis ens alle steder, nemlig kr. 20,00. Rejseudgifterne er du i nogen grad selv herre over, idet du selv vælger, hvorhen du vil. Korpset godtgør dig $\frac{1}{3}$ af rejseudgifterne. Det er dog en forudsætning, at afstanden er over 40 km, og at du benytter den billigste rejsemåde (2. kl. tog eller 3. kl. skib). Finder du alligevel, at udgifterne tynger på dit budget, så tal med din tropsfører om det. Han kan muligvis skaffe et tilskud fra troppens kasse.

På Colleruphus i Nordsjælland ledes kursus af DC i Heimdal divisionen, Jørgen Christoffersen, kaldet »Stoffer«. På Hylkedam ledes kursus af DA Mogens Jensen, Næstved, og på Ryekol af redaktøren af Spejdernes Magasin, DA i Heimdal divisionen, Jørgen Bent Skotte Hansen. I Rosenholt er det KC Peter Viggo Mørch, Fredericia, der er kursusleder.

Alle disse kursusledere er veltrænede spejderførere, der alle i en årrække har virket ved primitive kursus, og de har sikret sig en række gode spejderførere som tropsførere og assistenter samt instruktører. Det er alle folk, der kan deres ting og har forstand på spejdersport, så de vil være i stand til at

Du vil finde en særlig glæde ved at være sammen med spejderkammerater fra hele landet.

skabe en påske for dig, som i tiden fremover vil blive stående som en af dine bedste spejderoplevelser.

Hvad er det da, der gør disse kursus til noget særligt? Du kan spørge dine kammerater i troppen, som tidligere har været på kursus. De vil kunne fortælle dig om de mange ting, der sker på et kursus, for der sker nemlig noget hele tiden lige fra du ankommer til du igen skal hjem, så du vil have svært ved at forstå, at der allerede er gået fem dage. Du vil høre instruktioner om spejderarbejdet, både af teoretisk og praktisk art, du vil selv være delagtig i de mange praktiske instruktioner, øvelser, lege m. m. Du vil kunne deltage i diskussioner og samtaler om spejderarbejdet, du vil foruden at få et nyt og friskt syn på spejderarbejdet, kunne vende hjem med et væld af ideer og arbejdsstof, som kan komme din egen trop til gode.

Men der er mere end det. Du vil finde en særlig glæde ved at være sammen med spejderkammerater fra hele landet, for det viser sig gerne, at hvert kursussted har hele landet repræsenteret, og det vil også give dig et indblik i spejderarbejdet i andre troppe landet over. Du vil finde kammerater, som du sidenhen vil glæde dig til at kunne mødes igen, hvor I vil mindes jeres store bedrifter i jeres patrulje og trop. Og her er vi måske nok ved det vigtigste i det primitive kursus, nemlig patruljen.

Du vil nemlig komme til at leve med i og skabe en god patrulje — en levende patrulje. En patrulje, hvor I selv vælger jeres patruljefører, og hvor I hurtigt — skønt I var fremmede for hinanden, da I kom — får et godt sammenhold,

Gør som disse. Tag på primitivt!

Du vil selv være delagtig i de mange praktiske instruktioner

godt kammeratskab, kommer på spændende ture og oplevelser skabt af troppens førere, der sammen med jer skaber den helt gode ånd og tone. Du vil være med i patruljens kreds, når I samles omkring patruljestanderen, råber jert patruljeråb, inden I begiver jer ud på dagens spændende oplevelser.

Jeg vil tro du gerne vil være med, og du skal være velkommen på et af kursusstederne. Bed din tropsfører om en pjecé, der nærmere fortæller om kursus, læs den og send straks din anmeldelse af sted. Du vil ikke fortryde det.

Vel mødt til de primitive kursus i påsken.

Gamle Vibe.

De fire kursussteder

COLLERUPHUS nord for Gl. Holte er korpsets største førertræningscenter. Nærmeste station er Holte. Colleruphus blev indviet i begyndelsen af 1957. Det er korpsets største hytte og er smukt beliggende øst for Rude skov med udsigt mod øst helt ud over Øresund.

HYLKEDAM ved Gelsted station på Vestfyn er korpsets største ejendom med ca. 40 tønder land gyvelbevoksede bakker, granplantager og lyngarealer. Hytten er bygget i 1947. Der har været afholdt flere landskovmandsturneringer her, senest i 1957. Måske har nogle af dine førere været på Hylkedam, som nu også benyttes ved Gilwelltræningen.

RYEKOL ved Gl. Rye med nærmeste station i Ry er indviet i 1953. Mere end 25 tønder land høje lyngbakker med vid udsigt over Mossø,

er med til at skabe korpsets mest særprægede lejrplads. Det stærkt kuperede terræn ved Himmelbjerget og de store skove syd derfor danner et udmærket terræn for hiken.

ROSENHOLT vil for første gang blive benyttet til primitivt kursus. Aalborg kolonnen har for nylig erhvervet det fhv. husmandssted med tilhørende arealer, knapt 11 tønder land. Rosenholt er beliggende 2 km fra Ørsø station med et terræn, der på mange måder minder om Hylkedam, nemlig en skov lige op til grunden, Dronninglund Storskov, samt et bakket areal med små lunde og bevoksninger. Skulle Rosenholt imod forventning ikke være så vidt fremme med ombygningen, at kursus kan finde sted, vil **Madumsøhus** i stedet blive benyttet.

10TH WORLD Jamboree Song

(AWIT NG IKA-10 PANDAIGDIG DYAMBURI)

English Lyrics: GREG. A. ESTONANTO
Sa Tagalog: ANICETO F. SILVESTRE

Musio by:
FELIPE PADILLA & LEON

D. S. al

Fine

JAMBOREE-SANGEN

Den 10. verdensjamboree.

From every clime and region
We cross mount, vale, and sea;
We're in the Philippines now
For our World Jamboree.

Here East and West are meeting
As Heaven so decrees:
We live and work and play
In true fellowship and peace.

CHORUS

»Mabuhay« to all
Scouts who are here,
Let the message of B-P
Now resound loud, long, and
clear.
I am your brother and friend,
So take my hand.
For God and country, mankind,
and Scouting
We shall stand, forever stand!

Internationalt

Indbydelse til deltagelse i svenske landslejre.

Fra Sveriges Scoutförbund har vort korps modtaget indbydelse til deltagelse i følgende fem landslejre:

- 1) Rödö havsläger, 10 km nord for Sundsvall, 17.—27. juli.
- 2) Östersleiren, 25 km syd for Stockholm, 17.—27. juli.
- 3) Almölägrät i Blekinge, 1.—10. juli.
- 4) Skåneleiren ved Ivö, 14.—24. juli.
- 5) Bohuslägrät, Vestkysten, 24 juli—3. august.

Evt. interesserede troppe bedes gennem deres division henvende sig til korpskontoret.

Kay Lauritzen.

Skoveffekter

Fra Spejdernes QUIZ-bog bringer vi følgende om skoveffekter. (Bogen, der var anmeldt i sidste nr. af Spejdernes Magasin, kan købes i Depotet. Den koster kr. 5,85).

Figur 1. Bøgetræ i tykkelse fra ca. 5—15 cm, længde 63 cm. Hvad hedder en sådan bunke? Hvad får en skovarbejder pr. rummeter? Hvor lang er bunken?

Figur 2. Svært flækket løvtræ i længder på 63 cm, tykkelse fra 15 cm og opefter. Hvor lang er bunken? Hvad hedder den? Hvad får en skovarbejder for at lave en sådan bunke?

Figur 3. Cylindriske, lige, knastfri stykker, 65 cm lange, fra 15—30 cm tykke af løvtræ (bøg, birk, eg, ask eller ahorn). Hvor lang er bunken? Hvad kaldes den? Hvad får en skovarbejder for at lave den?

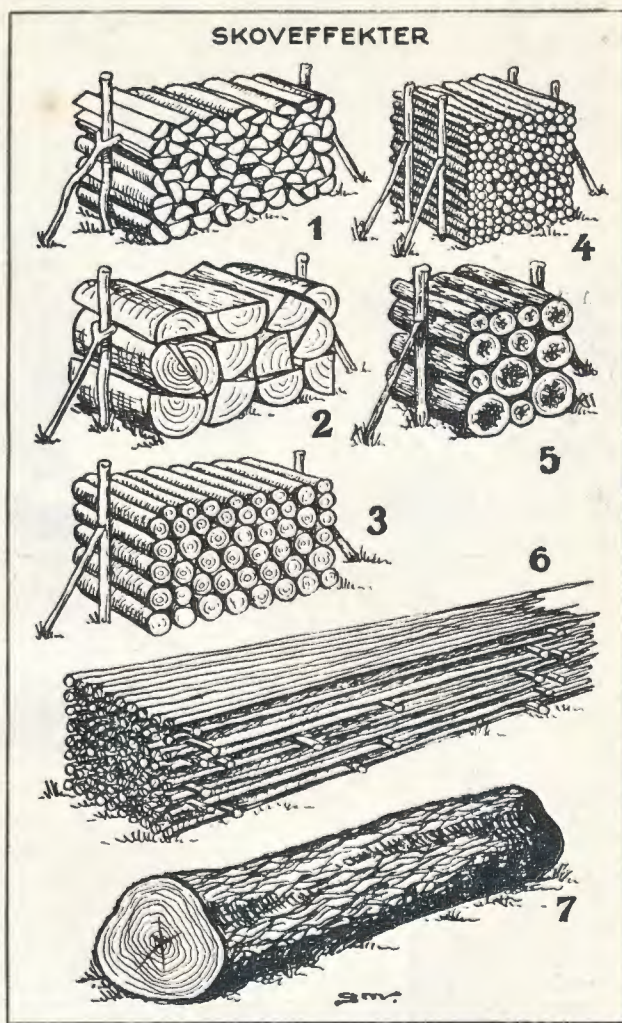
Figur 4. I tykkelse fra 5—15 cm og 1 m lange. Hvad hedder bunken, når tykkelsen er fra 10—15 cm? Hvad får en skovarbejder for en bunke? Bunkens højde? Bunkens længde?

Figur 5. Ikke flækkede stykker af nåletræ på 1 m længde med rådden kærne. Hvad kaldes sådanne bunker? Hvad får en skovarbejder pr. rummeter?

Figur 6. Hvad hedder en sådan bunke af nåletræ ca. 10 cm ved roden og 5—7 m lange? Hvor mange graner skal en skovarbejder fælde, afgrene, udslæbe og stable sådan for at holde en dagløn?

Figur 7. Hvad hedder en tyk træstamme eller stykke af en stamme? Ved du, hvem der skal stille en væltet brændestabel op igen?

(Svar side 38).

Jubilæumslejrens lejraavis søger medarbejdere!

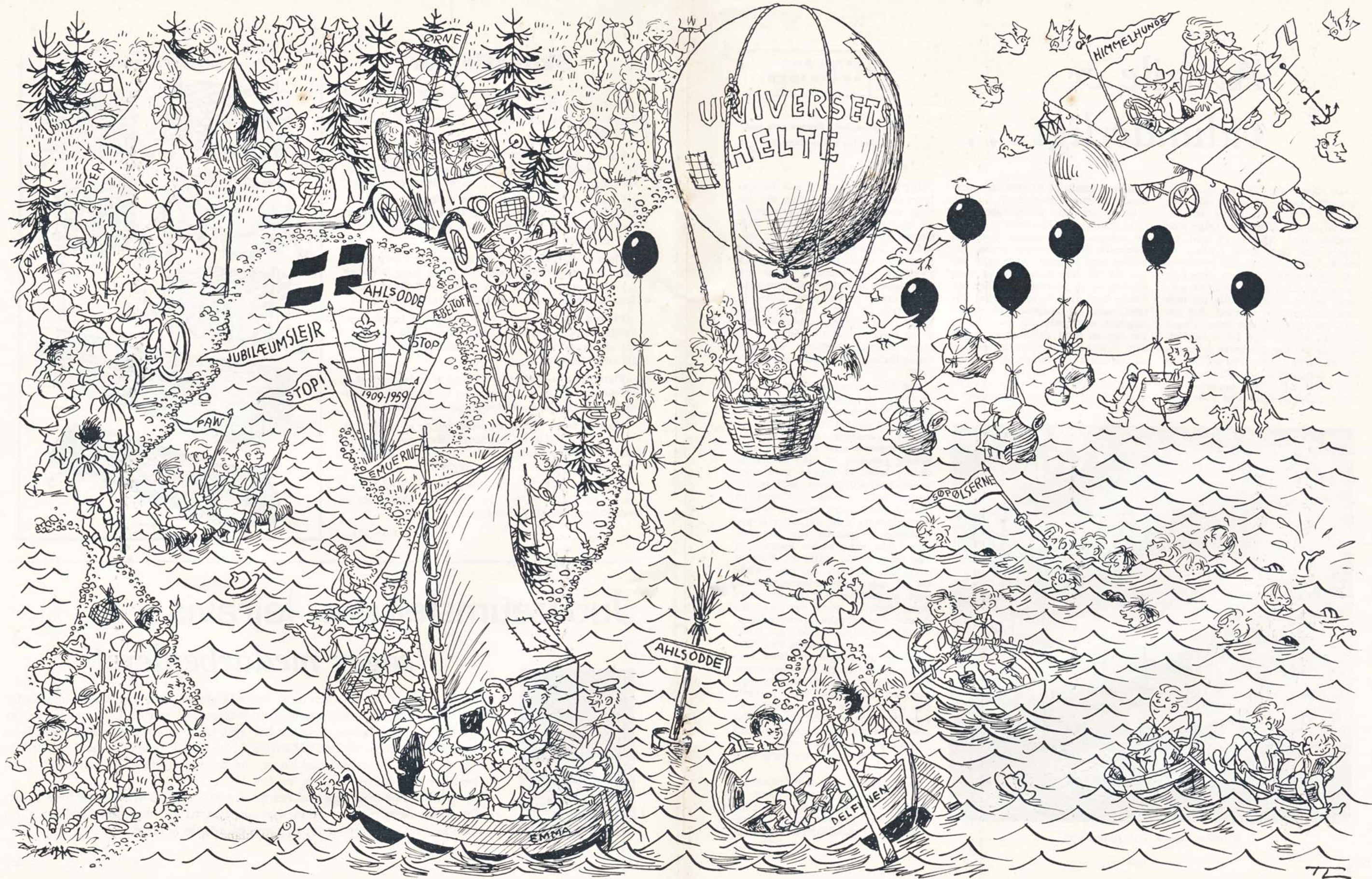

Jubilæumslejren får sin egen avis, der udkommer hver dag. Det er dagbladet POLITIKEN, der vil forestå og bekoste udgivelsen, men det bliver skrevet og redigeret af lejrdelegerne. Hvis du har lyst til at være medarbejder ved lejraavisen, skal du skrive til SPEJDERNES MAGASINs redaktion og fortælle lidt om dig selv, bl. a. hvor gammel du er, om du er spejder eller skovmand, hvad du bestiller og hvilken trop du er fra.

Lejravisens medarbejdere skal hentes fra alle seks distrikter, og hele landet skulle gerne være repræsenteret. Har du lyst til at være medarbejder, skriv da straks og du har chancer for at være blandt de heldige.

Det har strømmet ind med tilmeldelser til jubilæumslejren. Forhåbentlig

Det har strømmet ind med tilmeldelser til jubilæumslejren. Forhåbentlig er du med i patruljen, når troppen sætter kursen mod jubilæumslejren.

er du med i patruljen, når troppen sætter kursen mod jubilæumslejren.

At sejle er vidunderligt . . .

ISÆR FOR
SØSPEJDERE

Af »Skipper« - Magasinets medarbejder for søspejderstef

»Danskens vej til ros og magt, sortladne hav« — »Støt står den danske sømand på havet sin vikingvagt« og »Rigdomme følge med snekken over bølge«, er kun tre citater fra den store rigdom af danske sange, hvori der forekommer henvisninger til søen, dens folk og den gerning, de udøver. En gerning, der er livsnødvendig for hele vort samfund, en gerning, der gøres i det stille, og som kun bringes frem til almindelige folks bevidsthed, når det har den store dramatik i følge, som f. eks. ved skibsforslis eller heltemodig indsats da kaptajn Carlsen fik hele verden til at holde vejret af spænding over hans

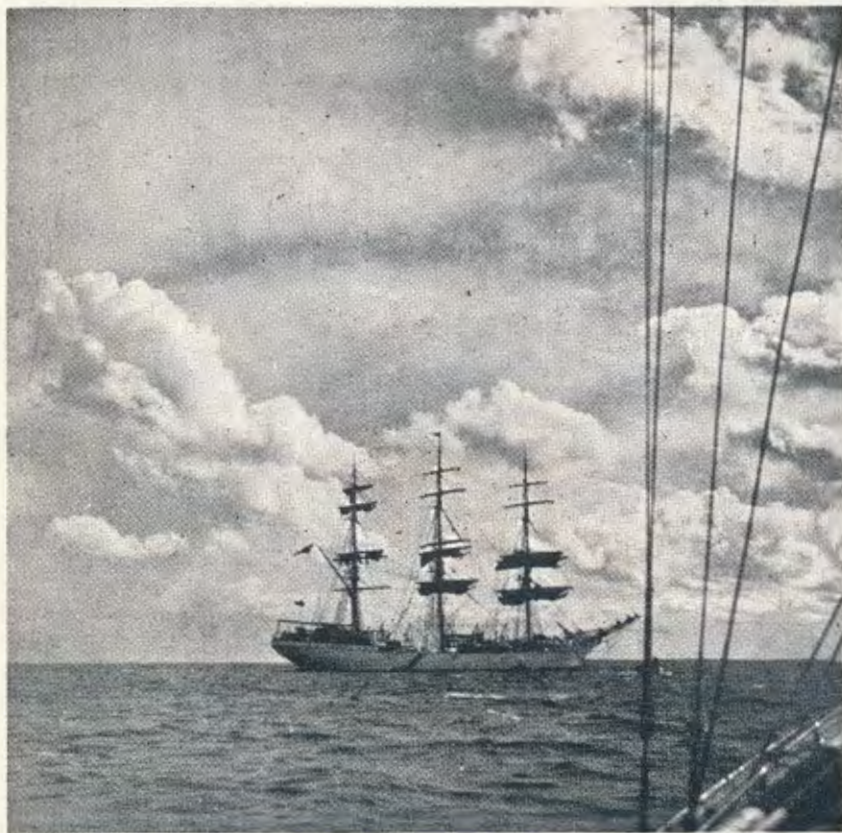
ensomme kamp på sit skib, den synkende »Flying Enterprise«.

Ellers arbejder søens folk mere i det skjulte, arbejder med at bringe de mange fornødenheder hjem til Danmark fra alverdens lande, arbejder med at fragte vore egne varer ud til vore kunder over hele kloden; — og gennem alle tider har denne fart over havene virket tiltrækkende og dragende på dansk ungdom, også selv om det i ældre tid var en hård skole og en brydsom tilværelse at være til søs, og da navnlig, så længe det skulle foregå »foran for masten«, hvad der i almindeligt sprog betyder at sejle som menigt besætningsmedlem.

Jeg husker, at min gamle bedstefader engang fortalte mig om sin rejse som kok og jungmand ombord på skonnerten »Søstrene« af Helsingør. Hvordan de under en sejlads fra England til Århus var nået næsten på højde med Skagen, da en pludselig opstået kraftig østenstorm og skipperens kategoriske nægten-kasten-anker tvang dem tilbage i Nordsøen. De havde haft en hurtig og let rejse over, og nu blev alt dette og mere til sat til, sådan, at de efter stormen opståede kontrære vinde forlængede rejsen med hele 4 uger.

Det blev efterhånden småt med proviant, alt spiseligt blev skrabet op fra bunden af det fugtige proviantrum, og det var en træt og udpint besætning, der, med værkende lemmer efter megen og nødvendig pumpen og med hænderne slidt i laser af tumlen med saltvandsvåde sejl kunne gå i land i bestemmelseshavnen med over en måneds forsinkelse, men se, om det tog pipet fra dem, nej, efter et par hviledage i havnen var længslen efter dybt vand under kølen igen over dem, og de måtte ud. Eller at høre ham fortælle om sin herlige tid på marinens uddannelsesskonnert »Ingolf« i fart på de store have, fortælle stort og småt fra denne den danske underofficersstands jernhårde skole, en skole, hvor kravene var strenge, men også en skole, der skabte mandfolk, som senere skulle danne den faste kerne på andre af den danske marines fartøjer. Eller høre ham fortælle om de prægtige officerstyper, der som førere og befalingshavende var med til at vise det danske splitflag overalt på jordkloden, og som forstod at skabe respekt om deres kunnen.

Det skal dog ikke her anføres, at det ikke mere er både hårdt og krævende at være til søs, — for det er det. Der kræves stadig dygtighed, mod og mandshjerte, men dyg-

Skoleskibet »Danmark« på Helsingør red.

tigheden er blevet udvidet til et langt videre område ombord i nutidige skibe, hvor de mange moderne navigationsinstrumenter, skibenes komplicerede indretning, deres øgede hurtighed og større lasteevne kræver en indsigt, som fortidens sejlskippere ville stille sig hovedrystende overfor. Det er stadig en hård skole at gennemgå, men den er lagt ind i mere menneskeværdige rammer. Der er tænkt mere på mandskabets krav om komfort, om en smule plads, hvor de kan få lov til at være sig selv, når frivagten er inde, et hyggeligt lille lukaf, der kan være en ringe erstatning for det hjem som mange må undvære, måske i måneder ad gangen.

Men når nu alt dette er remset op, hvor er så egentligt det tiltrækkende ved sølivet. Man hører, hvordan man stadig må slås med storme, hvordan man undertiden må lide savn i månedensvis, hvordan nogle endog hver eneste gang må slås med søsyge, og om hvordan man undertiden også møder skuffelser og modgang på anden vis — hvad er det så, der gør sølivet så tiltrækkende? Ja, spørg blot en af de mange af dine søspejdervenner, der nu pjasker på de store have som søfolk, og de vil måske blive dig svar skyldig, for det er jo netop sådan, at det nærmest er uforklarligt. Det er dette noget, der føles i hjertekulen, det, der gør, at manden på søen længes mod land, indtil han har nået dette, for så straks

igen at længes ud på det store vand, hvor der er langt til kimin-gen og højt til stjernerne.

Eller spørg bare een af dem, der endnu går i den blå søspejderuni-form, om hvorfor, han har valgt denne del af spejderarbejdet, og han vil måske svare: »Fordi det er dejligt«. Og hermed har han måske sagt alt, hvad der behøves for at forklare sagen. For det er nemlig dejligt. Selv indledningen til en tur, tilrigningen af fartøjet, selve den forventningens glæde, der gør da-gene før en langtur ligeså lange og spændingsfyldte som dagene før jul, også dette er med det samme ord »dejligt«.

Han ved, at når tilrigningen er overstået, så kommer det øjeblik, hvor bøjen slippes, hvor sejlene fyldes, og hvor fartøjet begynder at stævne fremover, det tidspunkt, da hånden på rorpinden er det, der betyder noget. Se på en søspejders øjne, når pinden overlades til ham, når han føler, at nu er ansvaret for fartøjet og dets fortsatte sejlads hans, og du vil se dem stråle med en glans, som tusinde cykle- eller gåture aldrig vil kunne bibringe dem. Han ser på sejlene, om de fylder, han ser på skøderne, om de står, som de skal, han føler bådens bevægelser i hele sin krop, og han mærker, at hans skib er et levende væsen, der lyder hans mindste vink, og som stoler på hans dygtighed. Er det godt vejr med magelig sej-lads, så nyder man det, og er det

skidt vejr med bråd i søerne og 6—7 omgange på bommen, så nyder man det, og kommer man end dri-vende våd frem til målet, så skidt med det, man har vel sejlet. Vi kan sejle den hele udslagne sommer i fint og passende vejr, men det er den enkelte hårde tur med krav til fartøj og mandskab, der huskes, det er det man taler om, og den man mindes med den største glæde. Det var på den, at det gamle skib, viste sin duellighed, og det var på den, at det fine kammeratskab stod sin prøve, og bestod den med glans. Det er et frisk liv, det er et liv for raske drenge, det er et liv der skaber samhørighed med elementerne, et liv, der lægger grunden til de se-nere mandfolk, som skal befolke de skibe, uden hvilke Danmark og det danske folk ville være ganske ilde stillet.

Det er dette liv, denne samhørig-hed, denne dygtighed, denne følelse af at gøre en indsats, denne de store haves prægen af sine mænd, de-res fornemmelse af altets storhed og af dem selv som et lille led i maskineriet, der gør, at de ikke kan tåle for længe ad gangen at have den faste grund under fødderne, at de vil ud, hvor der er dybt vand under kølen, hvor de lever isoleret i en lille vuggende verden, kort sagt sejle. For som der står: Navigare nessesse est, vivere non est nes-sede, »at sejle er nødvendigt, men ikke at leve.«

Skipper.

Jubilæums- LOTTERIET

Har du fået solgt din ration af lodsedler? Hvis ikke, så har du endnu inden den 15. februar chancen for at få dem solgt.

Magasinets fotograf var med på Ahl hage, da divisionscheferne i eftersommeren holdt møde på jubilæumslejrladsen. Du ser et lille udsnit af den ca. 50 tdr. land store lejrlads. Det er Erik Østergaard fra korpsetsledelsen, der taler til DC'erne.

5. Odense Sct. Georgs floks dragetur.

Søndag den 28. september kl. 9,30 mødtes vi ved vores floklokale. Så kørte vi i rutebil mod Nordenhuse, der ligger ved Nyborg ud til Storebælt. På vej derud sang vi nogle sange.

Da vi kom til bestemmelsesstedet, så vi først lidt på omgivelserne, og ellers gik vi igang med at lave drager. Hver bande fik udleveret 1 stykke papir og 2 lister, der var slået sammen, som de skulle, 2 ruller dragesnor og noget klisterpapir; men vi måtte ikke sætte dem op endnu, for først skulle vi spise vores medbragte mad. Der var imidlertid nogle bander, som var lidt for ivrige; de satte deres drager op nede ved stranden før de måtte, og resultatet blev, at to drager faldt i vandet, så at de måtte laves om. Derefter gik vi så ud på en stubmark i nærheden og satte dragerne op. Der var en mejetærsker på marken, og vi så hvordan kornet blev behandlet.

Efter ca. 1 times forløb tog vi dragerne ned igen, og så navde vi tovtrækning. Senere fik vi te og »basser«, det smagte dejligt. Men vi måtte desværre hjemad, og kl. 15,30 var vi igen hjemme ved floklokalet, hvor vi trådte af. Vi var alle enige om, at det havde været en både dejlig og spændende tur.

Gråbror, 5. Odense Sct. Georgs flok.

NYT FRA BIRKEFLOKKEN

I det mest vidunderlige efterårsvejr, hvor bladene langsomt dalede ned over os, havde Birkeflokkens sin årligt tilbagevendende 30-km prøve, hvor vi med en afstikker til Bregnerød, tager rundt om Fure-

søen, flere ulve tager med det ene år efter det andet, selvom det er samme rute vi følger.

Der leges op og ned ad skrænterne, mange mærkelige ting kan findes og skal undersøges, og en del kan også mistes, bl. a. en ulvehue, men Simba havde navn og telefonnummer i, og en flink herre ringede et par dage efter, og Simba fik sin hue igen — derfor sæt NAVN i alt.

12 ulve gennemførte turen i år, og km-pladen pryder nu deres spejderbælte.

11 ulveunger

fra 1. og 2. Dronning Margrethe flokke i Jyderup gennemførte søndag den 2. november sammen med deres flokførere en 30 km vandring.

Vi gik igennem de dejlige efterårsfarvede skove og indtog frokosten i haven ved Bromølle kro — Danmarks ældste kro — under det ca. 1300 år gamle takstræ.

Vejen hjem førte os over Dønnerup, Bennebo og Tornvedbjerg, hvor de raske ulveunger til trods for, at de havde tilbagelagt næsten 30 km, foretog bestigning.

Fox.

ULVEKONKURRENCEN

i december-nummeret af Magasinet havde følgende tre vinder i lodtrækningen blandt de rigtige løsnere:

Ole Juhl Pedersen, 1. Rødovre, Villy Hansen, Viborg og Bertel Andersen, Thisted.

Vinderne har fået tilsendt deres præmie: Junglebogen.

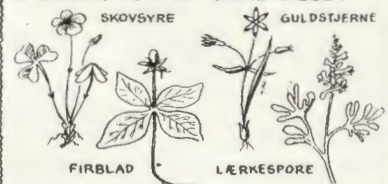
30 km VANDRING

giver god varme i vinterhalvåret,

★ ★ ANDEN STJERNEPRØVEN 4

SKAL VI SÅ SE AT FÅ DEN 2. STJ-PRØVE GJORT FÆRDIG!

DU SKAL KENDE 4 PLANTER I SKOV OG 4 PÅ MARK OG ENG, MEN DET BEHØVER IKKE AT VÆRE DISSE:

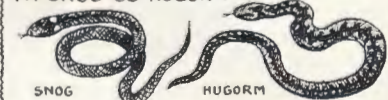
DET VAR SKOVENS OG HER FØLGER MARKENS OG ENGENS:

DU KENDER DA DISSE 4 FUGLE?

-OG KENDER FORSKEL PÅ SNOG OG HUGORM-

HUGORMEN HAR INGEN NAKKEPLETTER, SNOGENS ER HVIDE ELLER GULE.

-ET PAR VILDTLEVENDE PATTEDYR-

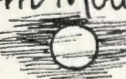
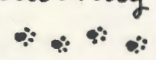
F.EKS. EGERN OG HERMELIN?

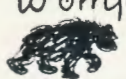
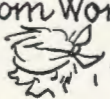
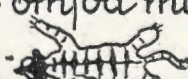
JEG GÅR UD FRA, AT DU KAN TELEFONERE; FINDE NUMMERET I BOGEN OG SELV RINGE OP!

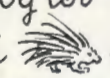
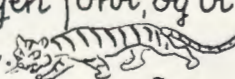

-JA SÅ HAR DU 2. STJERNEN OG JEG SIGER TILLYKKE MED DEN

det vil 8 ulve fra Ridder Roland flok og 13 ulve fra 1. Sæby flok skrive under på. De har nemlig fået rørt sig lidt!

Siadste gang fortalte jeg om vor hule. Der er sket en masse siden den tid. Jeg løb bare med flokken ligesom Mowgli, men da Waingunga-flokken holdt -møde, blev jeg optaget, for nu havde jeg lært omfodsprøven. Vi kom som sædvanlig til hulen, men da alle var samlet, sendte Akela os ud på et , hvor vi fandt nogle sedler, som vi skulle sætte sammen. Der stod: Snig jer til rådsklippen, hvor nye omfodder skal fremstilles.

Bagheera sad og ventede på os, da vi kom til hulen igen. Vi var to omfodder, der skulle optages. Vi blev hos Bagheera, mens Baloo sneg sig ind sammen med alle . Jeg blev mere og mere spændt på hvad der skulle ske. Da kom Won-tolla ud for at hente mig. Jeg fik et tørklæde bundet for øjnene , og så førte Won-tolla mig ind. Da jeg fik bindet af igen, sad jeg sammen med den anden omfod midt i kredsen lige over for Akela. Hun sad på Shere Kahn- der var bredt ud over rådsklippen. Akela fortalte om, hvorledes Mowgli blev optaget, og at Baloo og Bagheera sørgede for, at han blev det. Da jeg skulle aflægge -løftet, kunne jeg næsten ikke sige det, selv om jeg godt kunne det. Jeg fik mit -navn, Rann. Akela fortalte, at Rann havde et skarpt syn, og han holdt øje med bandar-log, da de stjal Mowgli, og han bragte bud til Baloo og Bagheera om, hvor bandar-log løb hen.

Ikki og Sona var lige blevet færdige med prøverne til 1' . Den fik de nu på rådsmødet. Baloo fortalte, at vi havde fået lov til at komme hen på brandstationen og se den om 14 dage. Så var selve rådslagningen forbi, og vi legede »Halte Shere Khan«. Bagheera fortalte om Shere Khan. Han har vel nok været en bølge. Så dansede vi »Shere Khans død«. Og endelig var jeg med i -hylet for første gang.

Vi danser »Shere Khans død.«

Med -hilsen
Rann.

LANGE VEJE

Ulvefortælling af
ANNESOFIE HERMANN

Illustrationer:
THORA LUND

★

Hvorfor der var denne sære anretning, gav han sig ikke stunder at gruble over, han satte bare med rystende hænder junglen for munden og drak og drak, så det plaskede ned over hans trøje, og bagefter faldt han om på den lave bænk og faldt i en søvn, der snarere var en slags bevidstløshed.

Han havde vel ligget sådan et par timer, da der udenfor hulen lød et vældigt brøl, som vækkede ham og fik ham til at sætte sig op med svimlende hovede — og kom rædselsslagen ud. Udenfor stod en vældig mand med et stort, bølgende gråt skæg og råbte, så det rungede: »Vi har vundet! Vi har vundet! Nu har vi jer, I elendige karle!« Rundt om den store mand stod en halv snes drenge på en 12—13 år. Flere havde korte, hjemmelavede træsværd i bæltet, en havde et skjold lavet af bunden i en smørtønde, en havde én gammel, rusten luntebøsse over skuldrene, og alle så de meget ophidsede og sejrsglade ud. Jakob forstod, at nu var hans sidste time kommet! Han var faldet mellem røvere. I skolen havde læreren for ikke så længe siden læst en historie om røvere, og det var just i Jylland, den historie var passeret, — hvad ville de gøre ham?

En af drengene, en lille mørk og adræt en, opdagede pludselig, at der var nogen inde i hulen. »Far!« råbte han, »der er nogen inde i hulen!«

Havde den store mand være begejstret før, var der ikke ende på hans brølende begejstring nu. »Vi har taget et bytte,« råbte han med den kraftigste stemme, Jakob i sit liv havde hørt. »Ve over vore elendige fjender! Vi har fanget en af dem!«

Jakob havde besluttet desperat, at han ville sælge sit liv dyrt, men netop som han ville springe op, overfaldtes han af en voldsomt ho-

steanfald og faldt bagefter svimmel og udkørt om på bænken.

»Far,« råbte igen den dreng, der først havde opdaget ham, og som var kravlet ind i hulen, »det er en fremmed dreng! Det er slet ikke en fra det andet parti, og jeg tror, han er syg, han ser så dårlig ud!«

Der blev et øjeblikks pause udenfor hulen så råbte den store mand igen op: »Det er måske en forklædt prins! Så meget desto bedre, vi har vundet en sejr som aldrig før!«

»Far,« råbte den dreng strengt, som hele tiden havde ført ordet, »nu leger vi ikke mere! Dette her er alvor! Rigtigt alvor, der ligger en meget syg dreng derinde, og vi må straks have ham hjem til mor!« Han vendte sig mod Jakob. »Jeg hedder Kristian,« sagde han, »og du skal ikke være bange. Du er vist meget syg, men nu bærer vi drenge dig hjem til min mor i præstegården, og hun skal nok gøre dig rask!«

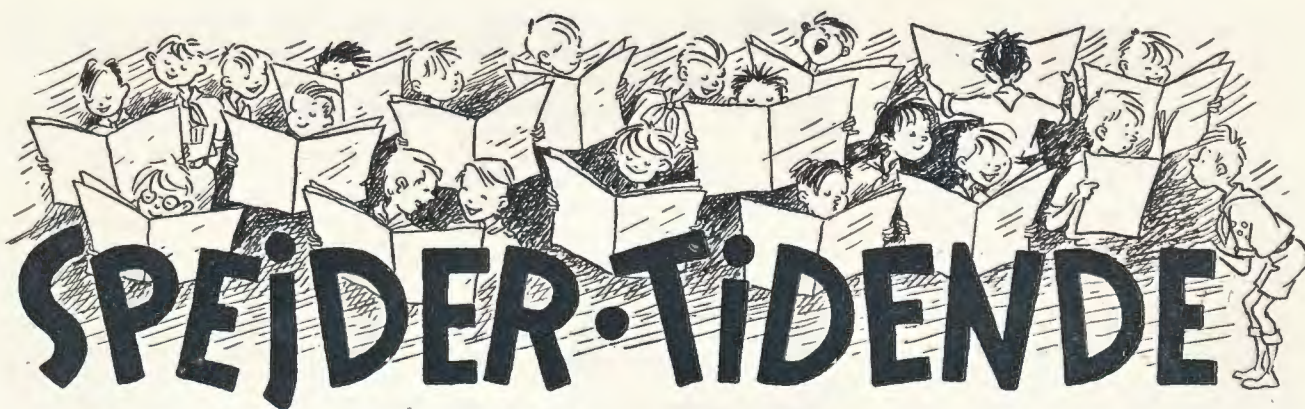
Det var en efterhånden gammel tradition, at på Kristi Himmelfartsdag legede præsten og læreren med Virklunds drenge. Det var begyndt for ti år siden med en slags

røver-soldater, men efterhånden havde legen udviklet sig og var blevet mere spændende. Og det havde også udviklet sig sådan, at læreren og præsten hver for sig i hemmelighed trænede de drenge, der skulle være på deres parti, med allehånde sporingsøvelser og sære manøvrer. I 4 år i træk havde lærerens parti vundet, og præsten, som elskede at lege, havde været helt nedbøjet af fortvivlelse, — og da han derfor i år som den første var nået frem til hulen, der var dette års endepunkt i legen, var det at han ude af sig selv af henrykkelse havde givet sig til at råbe op med sin vældige røst.

Præsten legede egentlig altid, når han da ikke lige netop var i funktion, han digtede historier om alt, han så og mødte, og ved middagsbordet fortalte og fortalte han altid på en fortsat roman, han digtede fra dag til dag, så hans 7 børn sad måbende med skeerne kun halvvejs oppe ved munden — indtil præstekonen stille sagde: »Så, Thorvald, så spiser vi lidt!«

Fortsættes næste nr.)

SPEJDER-TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

MEDALJE FOR RASK DÅD

Igen har en rask spejder udmærket sig. Denne gang er det **Finn Mortensen, Oberst Læssøes trop**, der forstod at handle hurtigt, da der var brug for hjælp.

En 17-årig kokkelærling var kommet i livsfare, da han opholdt sig i et aflåst badeværelse, hvor der var en utæthed i gasovnen. Han mistede bevidstheden under badet, og da hans mormor syntes, at han havde opholdt sig påfaldende længe i badet, råbte hun til ham, men han reagerede ikke på hendes råb. Hun blev derfor urolig og henvendte sig til naboen. Medens Finns moder rekvirerede ambulance, løb Finn ud og fandt en stige, som han satte op til muren. Snart var han oppe ved vinduet, hvorigennem han lige kunne knibe sig, hvorefter Finn hurtigt låsede døren op, og han kunne nu sammen med mormoderen bringe den halvt bevidstløse ud af stuen.

Snart var ambulancen på vej til hospitalet, og undervejs blev den bevidstløse tilført ilt. På hospitalet viste det sig, at han var blevet reddet så betids, at han ingen skade havde taget.

Da Finn har handlet raskt og dygtigt og ikke uden risiko for sig selv, har han fået tildelt korpsets medalje for rask dåd.

Struer trop

har fejret sin 40-årige beståen med en både festlig og virkelig smuk og interessant udstilling, som samlede mange besøgende. Ved åbningen udtalte borgmester G. Husted sig meget rosende om den fine udstil-

ling, der vidnede om et meget stort forarbejde.

På udstillingen fandtes bl. a. en smuk lejrplads, en indianerlejr og en stenalderlejr. Sidstnævnte stod søspejderne for, som også havde bragt et sejskib med ind i salen. Endvidere var de blå pigespejdere repræsenteret med en fin stand.

I forbindelse med udstillingen var spejdere fra Vestjyske division samlet, og de holdt søndag eftermiddag en parade gennem byen og sluttede på Rådhusstorvet, hvor spejderchefen talte til spejderne og ulvene. Derefter var der byløb og om aftenen sluttedes der med en vellykket jubilæumsfest.

Er-hjørne af Struer trop's indianerlejr.

Spejder på jordomflyvning.

En 17-årig spejder fra Burma, Byron Law Yoene, har været på et kort besøg i København. Han har været så heldig at vinde en flyverrejse jorden rundt ved en af årets største selskabelige begivenheder i Rangoon, nemlig »The Boy Scouts Ball«.

Ved ankomsten til København blev han modtaget af repræsentanter fra korpset, hvem Byron overrakte en stander.

Byron blev kun i København én dag, inden han efter en afstikker til Warszawa rejste til Tokio over Nordpolen.

»Fyns-løbet«.

der er for skovmænd fra hele Fyn, har været afholdt i Vestjylland. Så det var et noget fremmedartet landskab fynboerne kom til at stifte bekendskab med, idet løbet afholdtes i Ulfsborg statsskovdistrikt, hvor op mod et par hundrede kvadratkilometer plantage- og hedeterræn bød på ukendte vanskeligheder med hensyn til orientering.

Turen varede med transporten 30 timer og gav også deltagerne lejlighed til at komme helt ud til Vesterhavet og bl. a. bese redningsstationerne og mindesmærkerne ved Thorsminde.

Under hele turen førte de 64 skovmænd en rapportbog, som skulle afleveres fire døgn efter hjemkomsten og være med til at danne grundlaget for deltageres præstationer.

Vindende hold blev Karsten Hougs og Erling Gregersen fra 3. Odense trop.

Aalborg søspejderne

har haft besøg af færdselspolitiet — det var dog på opfordring og det blev en god aften. Inden længe afholdes der færdselsprøve til due-lighedstegnet.

Svarene på spørgsmålene fra side 29.

Fig. 1. a) Industribrænde. b) 9,20 kr. c) 1,6 m.

Fig. 2. a) 1,6 m. b) Klovbrænde. c) 8,87 kr.

Fig. 3. a) 1,54 m. b) Gulvtræ (bruges til parketstave) c) 9,55 kr.

Fig. 4. a) Fagot (ellers knippelbrænde). b) 8,25 kr. for fagot, 7,24 kr. for knippel pr. rummeter. c) 1 m. d) 1 m.

Fig. 5 a) Kassetræ (bruges til fiskekasser). b) 7,50 kr.

Fig. 6. a) Raftebunke. b) 80 grantræer.

Fig. 7. En kævie.

Skovarbejderen, der har lavet bunken, må rejse den igen uden ekstra betaling Derfor løber man ikke og leger på brændestablerne!

RICHARD LØVEHJERTE TROP

har været ude på alle tiders spændende ordonnansløb på cykle.

For nogen tid siden modtog patruljerne i et brev fra Forsvarsmi-nisteriet (papiret var skam ægte nok) en henvendelse fra efterret-ningstjenesten om assistance med at opklare urantyeri fra Risø. Start-ordren blev givet med nogle kom-pasretninger, hvor disse krydsedes blev patruljerne modtaget af en efterretningsofficer, (TF i forklædt tilstand, ikke én eneste kendte ham).

Med mystiske telefonopringninger fik de opgivet visse signalemen-ter af tyvene, og ellers gik jagten videre op gennem Nordsjælland. Et sted måtte der slås bro over en å, ca. 2—3 m bred, med en hel god vanddybde, med redningsreb, og her skulle så alle mand over med cykler og oppakninger, næsten alle kom tørskoet over.

En morsemelding blev modtaget tværs over Farum sø efter at en ra-ket var sendt til vejrs. Pludselig gav geigertælleren kraftig udslag, og efter en ihærdig søgen skulle uranet findes i nedgravet tilstand. På hjemvejen om søndagen skulle der sendes mörse med flag over en afstand af 2—2,5 km med kikkerter, og et andet sted var en viadukt sprængt i luften, således at patrul-

jerne måtte hejse sig selv, cykler og oppakninger ned ved hjælp af stole-knob.

Ja, der skete sandelig noget, og ordonnansløbet har været noget af det bedste, vi har haft i troppen.

Castberg trop, 8. Ø.

var i efteråret på en vandretur, der gik Københavns havn rundt. Vi startede fra skolen ved Kastelsvej og gik derfra til Svanemøllen og så videre langs havnen, gennem Frihavnen, langs Langelinie, under Knippelsbro og Langebro til Syd-havnen, over slusen til Amager, her spiste vi frokost. Vi havde da gået 25 km. De trætte sprang fra her, re-sten fortsatte via Kongelunden, Dragør, St. Magleby og Tømmerup til Kastrup lufthavn til 45 km pla-den. En enkelt skovmand »gik« vi-dere og tog 60 km pladen.

WORLD SCOUTING,

det internationale førerblad, der re-digeres i Ottawa i Canada, og som har abonnenter over hele verden, har bedt os om tilladelse til at bringe to af billederne fra Magasi-nets fotokonkurrence. Det var Per Kaufmann Hansens, 5. By og Jørn Bachs, Skipper Clements trop, som fandtes nederst på siderne 170 og 171 i december-nummeret af Spej-dernes Magasin. Billederne er sendt over Atlanterhavet!

Det gør slet ikke ondt at blive vaccineret mod stivkrampe — og slet ikke, når det er den popu-lære læge fra jamboreen, Stockholm Andersen, der foretager den. (Foto Lizzy Johansen).

HILSEN FRA JULIANEHAB

Blandt brevene i juleposten var der også et fra patruljefører Emile Lund, Terne-patruljen, Anders Olsens trop i Julianehaab.

Emile fortalte om, hvordan de på Grønland tog på sommerlejr. I 1957 roede de således i en robåd ikke mindre end 195 km, før de var fremme til lejrpladsen, året efter var distancen lidt længere. De har også haft lejlighed til at sejle med marinens både, og det går uægteligt noget hurtigere.

Emile har læst i Magasinet om vor kommende jubilæumslejr. Men det er nok kun i tankerne, jeg kommer med, skriver han, for rejsen til Danmark er dyr, så dyr, at der ikke bliver råd til at rejse.

TROPSHUS NEDBRÆNDT

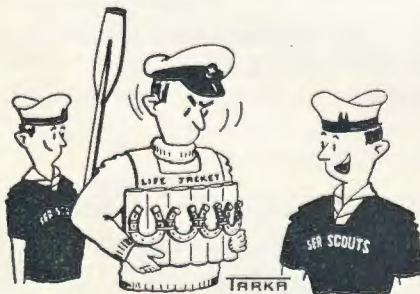
1. Rudkøbing trop har haft det uheld, at deres trophus er delvis nedbrændt. Huset var beliggende ved lystbådehavnen og var af træ. Branden blev observeret om aftenen, og brandmandskabet var en time om at få bugt med flammerne. På det tidspunkt var der sket så stor skade på huset, at det ikke kan betale sig at sætte det i stand igen.

Ikke alene huset, men også en stor del af lejrudstyret blev ødelagt, endvidere fire patruljekærter samt en fane. Det lykkedes at redde troppens mange værdifulde præmier.

Der var sidste efterår arbejdet meget af spejderne for at gøre huset i stand, og det var da også blevet flottere end nogensinde før, derfor var husets ødelæggelse netop nu så meget mere ærgeligt.

Londons Lord Mayor,

det er den mand, der er den øverste i byens styre, har i 23 år været spejderfører. Hans navn er Sir Harold Gillet, M. C.

Vi satte dem på - for de bringer jo lykke!

DYREDAVNE TIL

ÆRES SIDEN

AVANDRINGER

100 km

Emdrup trop

SM Albert Jensen
PF Knud Jensen
PA Carsten Conrad

5. Østerbro trop

SM Tom Norlin Petersen
SM Niels Lau Jensen

Sct. Jacobs trop

SM Ole Christensen

Ridder Roland trop

Otto Andersen
Tonny Madsen

Fæstningsdrengene

Niels Ulrik Andersen

Per Friis

1. Silkeborg trop

PA Sven Troelsen

PA Paul W. Christiansen

1. Rønne trop

Niels Peter Hansen

75 km

5. Østerbro trop

SM Søren Paltorp
SM Per Andersen
SM Torben K. Sørensen

Karl af Riises trop

PF Robert Christiansen

60 km

1. Nørrebro trop

PF Tommy Petersen

Kai Bang

2. Herlev trop

Jørgen Frederiksen
Bjarne Jensen

Poul Petersen

Emdrup trop

Carsten Conrad

Knud Jensen

Bjarne Schmidt

2. Vesterbro trop

TF Erik Sindhøj

PA Karsten Lind

Svend Olsen

Henrik Gerners trop

Carsten Petersen

Jan Lynggaard

Carsten Jensen

Karl af Riises trop

PA Hans Erik Baagland

Niels Chr. Petersen

1. KL. SPEJDERE

Ivanhoe trop

SM Jørgen Jensen

2. Herlev trop

John Stolpe

Jens Rykær

Preben Christensen

Erik Madsen

Lars Thau

5. Absalon trop

SM Knud Jensen

SM Svend Jensen

Karl af Riises trop

PF Steffen Johansen

5. Odense - Sct. Georgs trop

PA Erik Hansen

PA Peter Bredsten

1. Riiskov trop

SM Jørn Zachø

VÆBBERE

Ivanhoe trop

Søren Moesmann

Emdrup trop

Carsten Conrad

5. Østerbro trop

PF Henning Broman

Ridder Roland trop

Otto Andersson

1. Valdemar Sejrs trop

PF Niels Strange Nielsen

PA Jens T. Nielsen

Knud Strange Nielsen

Jørgen Rasmussen

Klinterkongens trop

PF Ib Wulff

5. Odense - Sct. Georgs trop

PF Stig Lager

PF Peter Bredsten

Steen Riber

Jørgen Hersholdt

1. Riiskov trop

PA Ole Madsen

1. Silkeborg trop

PF Hans Larsen

PA Ole Sejther

2. Frederikshavn trop

PF Benny Laursen

Struer trop

Erik Lauridsen

1. Rønne trop

PA Keld Skov Hansen

PA Søren Bøjholm

RIDDERE

Pionertroppen

SM Niels Rødhagen

Ivanhoe trop

SM Jørgen Jensen

Klinterkongens trop

SM Preben Jensen

2. Frederikshavn trop

Claus Aaen

ILDIBOR

Skansetroppen

SM Flemming Jacobsen

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

DYREHAVE DIVISIONEN

fyldte sidste måned 10 år, idet det er så lang tid siden, Bernstorff divisionen blev delt. Divisionen består i dag af: 1., 2. og 3. Ordrup, Nybyggerne, 1. og 2. Ermelund og Klampenborg samt Langdalsklampen.

Korpsets Depot

har på sidste generalforsamling besluttet at udvide aktiekapitalen til 100.000 kr. Samtidig vedtoges det at udbetale 5 % i bonus. Husk derfor hver gang du køber noget i Depotet at give din flok- eller tropsfører bonuskuponen. Det kan hvert år give mange penge til jeres flok- eller tropskasse, hvis hver eneste af

jer husker at aflevere bonuskuponen. Du ved nok, at der er et gammelt ordsprog, der hedder: Mange bække små — bliver til en å.

ØNSKER JERES PATRULJE PENNEVENNER I GRØNLAND?

Hvis dette er tilfældet, kan I komme til at skrive sammen med medlemmer af Ternepatruljen i Julianehaab. Henvendelse sker til Magasinet's redaktion.

Det er en god idé

at sende jert tropsblad til den lokale presse — det er også en god idé at sende det til Magasinet's redaktion. Husk adressen: Ibsvej 21, Bagsværd.

Vi har frasorteret nogle varer, som dels ikke skal føres mere — dels har små fejl, og så har vi som sædvanlig rest-partier og rest-størrelser af forskellige varer — bestem dig hurtigt, der er ting imellem, som straks bliver udsolgt.

UDSALG I DEPOTET

Frasorterede

NORSKE »ISLÆNDERE«

forskellige farver — til voksne og børn
nu kun **29.85**

ORIG. LAMA-SOVEPOSE

m. 1/1 uld - krølund og siliconebehandlet duncambric, som skyr vand og smuds. 185 cm + hovedpude. Før 88,00 nu **kr. 63,00**

SPISESÆT

2 G & M emaljeteralker
og plasticrus
værdi 6,00 nu **3,68**

LYGTETASKER

til petroleumslygter
kraftig webbing
1,85

Frasorterede LUFFER

vindtætte
med forskelligt foer
nu kun **3,85**

Spec. tilbud!!

bemærk de ekstra billige priser.

SVÆRE BLÅ HOLMENS-KNICKERS med foer

størr. 62—66

14.85

størr. 68—76

19.85

voksne

24.85

KHAKI-KNICKERS med foer
svære uldne - kun størr. 76 .. **28.50**

GJORDREMME 25 mm bred,
130 cm lange, brugte kun **0,85**

Sær-tilbud!

Schweizisk aluminium KOGESÆT

m. messing spritapparat
og afskærmende koge-
stativ

normal pris 23,00—26,00
og de er helt nye —

nu kun **9.85**

m. 2 kokekar **12.85**

Frasorterede KOGEKAR

med små fejl

9,85 - 12,85 - 16,85

GUMMISTØVLER

kun størr. 36—37—38—39
brune m. snøre .. nu **9,85**

Regnfrakker sorte - vinyl på lærred - før indtil 88.00 kr.
Nu kun **38.00 - 48.00 - 58.00**

PROVIANTDASER

af aluminium m. fjeder-
lukke og gummiring - før
indtil 8,65 nu **3,85 - 4,85**

Frasorterede fløjlsshorts

brune og blå
drenge og voksne **14.85**

LUFTMADRASSER

prima kvalitet — størr. 75 × 205 — tredelt så de kan bruges
som stole — smuk grøn farve sælges under udsalget for
kun **66.00**

Et mindre parti camping møbler — skrammede
sælges fra Depotet i København.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommune-lærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport
Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Søre

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København . Telf. VE 3666
Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostergade 19

Telefon 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69

Telefon 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1

Telefon 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger